

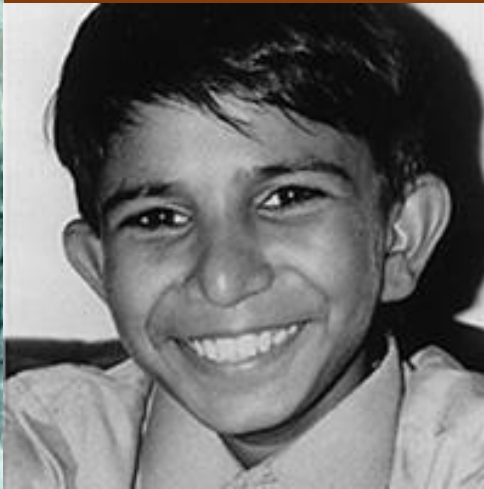
ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟΝ ΙΚΜΠΑΛ

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΛΑΝΑΡΑΣ

Η ζωή του

Ο Ικμπάλ Μασί (1982-1995) ήταν παιδί από το Πακιστάν. Όταν ήταν τεσσάρων ετών, οι γονείς του τον έδωσαν σε ένα έμπορο χαλιών για να μπορούν να δανειστούν 600 ρουπίες. Για έξι χρόνια δούλευε 12 ώρες την ημέρα, ενώ όπως και άλλα παιδιά, ήταν αλυσοδεμένος για να μην δραπετεύσει. Σε ηλικία 10 ετών, το έσκασε και πήγε στην αστυνομία, η οποία δωροδοκήθηκε και αναγκάστηκε να εργαστεί και πάλι σαν σκλάβος στην ταπητουργία. Όμως λίγους μήνες μετά κατάφερε να ξαναδραπετεύσει και κατέφυγε στο Απελευθερωτικό Μέτωπο του Πακιστάν για την Εκμετάλλευση της Παιδικής Εργασίας. Ο Ικμπάλ υποστήριξε τα δικαιώματα των παιδιών σε όλο τον κόσμο. Χιλιάδες παιδιά ελευθερώθηκαν από τον δεσμό της δουλείας χάρη σε αυτόν. Ο Ικμπάλ δολοφονήθηκε στις 16 Απριλίου 1995, ανήμερα του Πάσχα, μετά από ένα ταξίδι στην Αμερική, σε ηλικία 12 ετών, πιθανόν από τη «μαφία των χαλιών», η οποία είχε οικονομικές απώλειες.

Παιδική εργασία



Παιδική εργασία είναι η εργασία που παρέχεται από παιδιά κάτω των 18 ετών σε αναπτυσσόμενες χώρες, η οποία επιβαρύνει ή βλάπτει τη σωματική, συναισθηματική, διανοητική, κοινωνική ή και πνευματική ανάπτυξη τους. Η παιδική εργασία είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα που αφορά όχι μόνο τις χώρες του Τρίτου Κόσμου αλλά και τις αναπτυγμένες χώρες

Το φαινόμενο της παιδικής εργασίας στις υπανάπτυκτες χώρες

Στις χώρες αυτές, η παιδική εργασία είναι μέρος της καθημερινότητας. Εκατομμύρια ανήλικα παιδιά εξαναγκάζονται να εργάζονται σε διάφορες, κατά κανόνα ανθυγιεινές εργασίες. Εκατοντάδες χιλιάδες μικρά παιδιά πέφτουν θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης, από εύπορους πολίτες των λεγόμενων "αναπτυγμένων χωρών", τόσο στις χώρες του τρίτου κόσμου όπου κατοικούν, όσο και σε άλλες χώρες, όπου προωθούνται παράνομα για αυτό το σκοπό. Μόνο στην Ευρώπη εργάζονται παράνομα από 200 έως 500 χιλιάδες ανήλικες ιερόδουλες.

Το φαινόμενο της παιδικής εργασίας στις αναπτυγμένες χώρες

Η παιδική εργασία είναι ευρύτερα διαδεδομένη σε ολόκληρο τον λεγόμενο Τρίτο Κόσμο. Υπολογίζεται ότι τα παιδιά κάτω των 14 ετών που εργάζονται σε ολόκληρο τον κόσμο είναι πάνω από 100 εκατομμύρια. Το Πακιστάν αποτελεί απλά την πιο κραυγαλέα περίπτωση, γιατί είναι η χώρα που έχει κάνει τα λιγότερα για την κατάργηση της παιδικής εργασίας. Ωστόσο η θλιβερή αυτή κατάσταση δεν εντοπίζεται μόνο στις τριτοκοσμικές χώρες. Ας σημειωθεί ότι τόσο το Πακιστάν, όσο και η Μεγάλη Βρετανία και ο Καναδάς, δέχονται στα στρατεύματά τους εθελοντες ακόμη και 16 ετών. Είναι γνωστό άλλωστε ότι η Μεγάλη Βρετανία χρησιμοποίησε στο παρελθόν παιδιά 16 και 17 ετών στις ένοπλες συγκρούσεις στη Βόρεια Ιρλανδία. Το παράδειγμα αυτό καταρρίπτει με τον πιο εύγλωττο τρόπο τον πρώτο από τους τέσσερις μύθους σχετικά με την παιδική εργασία, ότι δηλαδή αυτή αποτελεί πρόβλημα μόνο του αναπτυσσόμενου κόσμου. Τα στοιχεία της Unicef, μας επιβεβαιώνουν για το αντίθετο.

Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού

Θεμελιώδες βήμα για την προάσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού αποτέλεσε η γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις 20 Νοεμβρίου 1959, η οποία ψήφισε ομόφωνα τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Παιδιού

- Το δικαίωμα σε μια παιδική ηλικία.
- Το δικαίωμα στη μόρφωση.
- Το δικαίωμα στην υγεία.
- Το δικαίωμα σε δίκαιη μεταχείριση.
- Το δικαίωμα να ακούγεται η φωνή του.

Κάθε μέρα τα δικαιώματα αυτά καταπατώνται. Εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν από ασθένειες που προλαμβάνονται. Εκατομμύρια δεν πηγαίνουν στο σχολείο, δεν έχουν τροφή, στέγη και καθαρό νερό. Τα παιδιά υφίστανται βία, κακοποίηση και διακρίσεις και δεν ακούγεται η φωνή τους. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό. Η Σύμβαση αποτελεί το πλέον ολοκληρωμένο σύνολο δικαιωμάτων των παιδιών που δημιουργήθηκε ποτέ και είναι η πιο ευρέως κυρωμένη διεθνής συνθήκη για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην ιστορία.

Βοήθεια Ο.Η.Ε

Η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Παιδιού, γνωστή και ως Διακήρυξη της Γενεύης, υιοθετήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 1924 από την Κοινωνία των Εθνών. Η διακήρυξη αυτή αφορούσε στην προάσπιση των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των παιδιών. Μια ελαφρώς αναθεωρημένη έκδοση υιοθετήθηκε από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών το 1946. Στις 20 Νοεμβρίου 1959 η Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών υιοθέτησε τη δική της ομώνυμη διακήρυξη, η οποία αποτελούσε μια πιο εκτενή έκδοση της προηγούμενης.

ΕΙΚΟΝΕΣ



ΤΕΛΟΣ

